

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 4. 4. 2012 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Faita a soudců Mgr. Daniely Jeřábkové a Mgr. Martina Kantora v trestní věci obžalovaného **L. M.**, nar. **██████████**, *takto:*

K odvolání obžalovaného **L. M.** a státního zástupce se podle § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu **zrušuje** rozsudek Okresního soudu v Domažlicích ze dne 23.1.2012, č.j. 1T 166/2011 – 252 v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se **znovu rozhoduje** tak, že

obžalovaný

L. M.

nar. **██████████** v **██████████**, trvale bytem **██████████** –ohlašovna MěÚ **██████████**,
██████████, adresa k doručování **██████████**, dělník fi. **██████████** s.r.o. ul.
██████████,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu

z p r o š ť u j e

obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Domažlicích ze dne 8. 9. 2011, č.j. Zt 169/2011 pro skutek spočívající v tom, že

dne 19. 4. 2010 v 22:08,13 hodin nahrál v [REDAKCE], [REDAKCE] ul. [REDAKCE] na veřejně přístupné počítačové síti internet na stahovacím a ukládacím veřejně přístupném serveru www.uloz.to na odkazu <http://www.uloz.to/4595775/jenny-9yo.rar> pod svým uživatelským jménem „[REDAKCE]“ videosoubor s obsahem dětské pornografie o délce 16 minut 57 vteřin, kde je znázorněno děvče ve věku 8-9 let, na krku mající kožený pásek, oblečené do černých punčoch délky do půle stehen, ruce a nohy má svázané provazem, kdy neznámou osobou je prováděna stimulace genitálií děvčete, děvče v té době provádí felaci muže, který děvče i natáčí, v dalších částech záznamu stejné děvče má nohy přivázané ke kovové tyči a jsou zaznamenány stejné praktiky, následně již děvče není svázáno a opět provádí felaci muži, posléze muž onanuje v bezprostřední blízkosti hlavy ležícího děvčete, v další části záznamu stejné děvče provádí felaci zvířeti psovi bílé barvy a posléze v poslední části dívka opět provádí felaci muži a ten jí svou rukou stimuluje genitál, když v pozadí je zaznamenán zvuk souložících osob a hovor mezi osobami je v anglickém jazyce a jazyce německém

t e d y

měl učinit veřejně přístupným filmové pornografické dílo, které zobrazuje dítě a uvedený čin měl spáchat veřejně přístupnou počítačovou sítí,

č í m ž m ě l s p á c h a t

zločin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 2, 3 písm. b) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

O d ů v o d n ě n í

A.

Okresní soud v Domažlicích napadeným rozsudkem, který je už druhým v této věci vyhlášeným, uznal obžalovaného L [REDAKCE] M [REDAKCE] vinným zločinem výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 2, odst. 3 písm. b) tr. řádu. Obžalovaný se ho měl dopustit jednáním, které je popsáno ve zprošťujícím výroku tohoto rozsudku krajského soudu.

Soud prvního stupně obžalovanému podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku uložil trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon mu podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání dvou let.

B.

Citovaný rozsudek napadli v zákonné lhůtě odvoláním jednak státní zástupce, jednak obžalovaný. Státní zástupce podal odvolání v neprospěch obžalovaného a zaměřil ho výhradně proti výroku o trestu. Vytýká okresnímu soudu, že trest uložil na spodní hranici zákonné trestní sazby, přestože je obžalovaný osobou v minulosti opakovaně soudně trestanou, byť pro druhově odlišnou trestnou činnost. Státní zástupce následně rekapituluje poslední odsouzení obžalovaného a zdůrazňuje, že posuzovanou trestnou činnost spáchal ve zkušební době podmíněného propuštění. Žádná polehčující okolnost nebyla zjištěna. Obžalovaný nevypovídal, pouze při kladení otázek znalci připustil, že filmy stahoval, avšak

k projednávanému skutku se nevyjádřil. Nelze mu přičíst k dobru, že by napomáhal orgánům činným v trestním řízení nebo projevil nad svým jednáním lítost. Státní zástupce má za to, že za této situace by byl přiměřený trest odnětí svobody sice uložený na spodní hranici trestní sazby s podmíněným odkladem, ale zkušební doba by měla být stanovena ve výměře kolem čtyř roků a obžalovanému měl být s ohledem na jeho předchozí odsouzení vysloven dohled.

Státní zástupce navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b),e) tr. řádu ve výroku o trestu zrušil a podle § 259 odst. 3, odst. 4 tr. řádu sám rozhodl a uložil obžalovanému výše zmíněný trest.

Obžalovaný zdůvodnil odvolání prostřednictvím své obhájkyň a zaměřil ho proti výroku o vině i výroku o trestu. Podle jeho názoru nelze učinit závěr, že právě on se dopustil jednání uvedeného ve výroku o vině napadeného rozsudku. Obžalovaný poukazuje především na výpověď svědkyně Z. M., která mimo jiné uvedla, že její přítel a bratr obžalovaného svědek H. V. stahoval z profilu obžalovaného tak, že se obžalovaný přihlásil a umožnil jmenovanému věc stáhnout. Podle jejího názoru svědek V. heslo obžalovaného neznal. Okresní soud svědka H. V. znovu vyslechl, ten však uvedl, že při stahování byl přihlášen sám pod svým nickem a nikdy mu obžalovaný neumožňoval stahovat něco na sebe. Obžalovaný hodnotí výpověď posledně uvedeného svědka jako nevěrohodnou, neboť ani v jedné ze svých výpovědí neuvedl, že si stahoval věci z profilu obžalovaného, což potvrdila svědkyně Z. M.. Navíc svědek V. popřel stahování souborů přes uživatelské údaje obžalovaného.

Obžalovaný polemizuje se závěrem nalézacího soudu, že nikdo neznal přístupové heslo obžalovaného na portálu www.uloz.to.cz, což nevylučuje jeho automatické nastavení v počítači. To nevyloučil ani vyslechnutý svědek J. M.. Obžalovaný si není vědom, že by předmětný závadový soubor nahrál na veřejně přístupný server. Neví, jakým způsobem tam byl soubor nahrán. Za účelem zvýšení kreditu si nahrával soubory, aniž by kontroloval jejich obsah a přesvědčil se, co obsahují. Všeobecné smluvní podmínky užívání serveru nečetl, pouze je odsouhlasil, anglicky neumí.

Obžalovaný se neztotožňuje se závěrem okresního soudu, že musel být minimálně srozuměn s tím, že svým jednáním a přístupem (svoji lhostejností) může porušit zájem chráněný trestním zákoníkem, a proto jednal v nepřímém úmyslu. Obžalovaný vysvětlil, že nahrával soubory na server z důvodu zvyšování kreditu, který mohl dále využít pro stahování jím vybraných filmů či hudby. Byl to pro něho jediný způsob, jakým se mohl dostat k těmto souborům, jelikož neměl dostatek finančních prostředků, aby mohl za tyto služby platit. Jeho aktivita byla motivována snahou získat co nejvíce kreditů a následně je proměnit za vybrané filmy. Obžalovaný pouze odsouhlasil Všeobecné smluvní podmínky, aniž by je podrobně zkoumal. To je běžná praxe většiny uživatelů. Obžalovaného nenapadlo, že by mezi stahovanými soubory mohl být i závadový. Jeho jednání je nutno hodnotit jako ojedinělý exces, neboť v minulosti se mu tento případ nestal. Podle jeho názoru jde v jeho případě pouze o nedbalost.

Obžalovaný prostřednictvím obhájkyň navrhl, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek a zprostil ho obžaloby.

C.

Krajský soud v Plzni z podnětu obou odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K odvoláním nevytýkaným vadám mohl přihlídnout jen tehdy, pokud měly vliv na správnost odvoláním napadených výroků.

D.

Soud prvního stupně už v této věci rozhodl rozsudkem ze dne 10.10.2011 č.j. 1 T 166/2011-193. Pokud jde o vinu, rozhodl zcela shodně jako napadeným rozsudkem. Obžalovanému uložil podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání sedmi měsíců, jehož výkon mu podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří let.

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 19.12.2011 sp.zn. 6 To 566/2011 z podnětu odvolání obžalovaného a státního zástupce podle § 258 odst. 1 písm. a) – d) tr. řádu zrušil první rozsudek soudu prvního stupně v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr. řádu mu věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí. Krajský soud považoval ve vztahu k naplnění objektivní stránky zločinu podle § 192 odst. 2, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku rozsah dokazování za úplné a úvahy nalézacího soudu za správné. I odvolací soud se ztotožnil s jeho názorem, že předmětný soubor obsahující filmové pornografické dílo zobrazující dítě nahrál na předmětný server právě obžalovaný. Tím ho učinil veřejně přístupným. Krajský soud tyto své úvahy podrobně zdůvodnil ve svém prvním rozhodnutí (viz. jeho strana 3. a 4.).

Krajský soud vytkl soudu prvního stupně, že se náležitě nevypořádal s otázkou subjektivní stránky zločinu, jímž uznal obžalovaného vinným. Zdůraznil, že úmysl pachatele se musí vztahovat ke všem znakům jeho objektivní stránky, pachatel tedy musí vědět, že učinil veřejně přístupným filmové pornografické dílo zobrazující dítě, nebo při vědomí této možnosti s ní být alespoň srozuměn (smířen). Odvolací soud poukázal na to, že závěr soudu prvního stupně o nepřímém úmyslu je v rozporu s argumentací uvedenou v odůvodnění. Okresní soud nepovažoval za vyloučené, že si obžalovaný předmětný soubor obsahující pornografické dílo neprohlédl. Pokud tuto možnost připustil, obžalovaný nemohl být ani srozuměn ani smířen s tím, že porušuje zájem chráněným skutkovou podstatou ust. § 192 odst. 2 tr. zákoníku a jednat v úmyslu nepřímém. Soud druhého stupně dal nalézacímu soudu pokyn, aby znovu zhodnotil subjektivní stránku zločinu, jímž uznal obžalovaného vinným, a své závěry přesvědčivěji zdůvodnil. Měl objasnit dotazem na poskytovatele služeb na internetovém serveru Uloz.to tvrzení svědkyně Z██████ M██████, podle níž jim obžalovaný tvrdil, že stahoval filmy a nahrával je zpět proto, aby měl kredit na další stažení, přičemž si soubory ani neprohlédl. Poskytovatel zmíněných služeb se měl k těmto tvrzením vyjádřit, tedy zejména k tomu, zda a jakým způsobem na serveru fungoval tzv. kredit a zda platilo, že čím víc obžalovaný jako registrovaný uživatel na server uloží, tím víc může stáhnout. Soud prvního stupně měl při hodnocení subjektivní stránky vzít v úvahu i název souboru obsahující anglické ženské křestní jméno a číslici označující věk, měl se zabývat i tím, že na pevném disku počítače, z něhož byl závadový soubor na server nahrán, bylo nalezeno velké množství eroticky podbarvených fotografií dívek dětského věku.

E.

Okresní soud doplnil dokazování v intencích pokynů odvolacího soudu a napadeným rozsudkem uznal obžalovaného vinným shodně jako rozsudkem původním. Krajský soud v odvolacím řízení doplnil dokazování výsledkem svědka J. K. – společnosti – provozovatele serveru www.uloz.to. Jmenovaný popsal principy fungování zmíněného serveru a vyjádřil se k poskytování tzv. kreditu a možnostem, za kterých ho může registrovaný uživatel dosáhnout. V podstatě nevyloučil výše naznačené tvrzení, že obžalovaný mohl na server ukládat soubory, aniž by se seznámil s jejich obsahem, a to právě za účelem zvýšení kreditu.

Soud druhého stupně považuje dokazování za úplné, když odvolatelé jeho doplnění ani nenavrhovali. Krajský soud nemá ve shodě se soudem prvního stupně pochybnosti o tom, že právě obžalovaný nahrál dne 19.4.2010 z počítače uvedeného ve výroku o vině napadeného rozsudku na veřejně přístupný server www.uloz.to na odkazu zmíněném v napadeném rozsudku a pod svým uživatelským jménem videosoubor, jehož obsahem nepochybně bylo pornografické dílo zobrazující dítě. Soud druhého stupně může v tomto směru zcela odkázat na podrobné argumenty a úvahy uvedené v odůvodnění napadeného rozsudku i předchozího rozhodnutí krajského soudu. Nemá důvod na těchto svých závěrech cokoli měnit.

Zločin, jímž okresní soud uznal napadeným rozsudkem obžalovaného vinným, je trestným činem vyžadujícím úmyslnou formu zavinění. Krajský soud už ve svém prvním rozhodnutí vyjádřil určité výhrady k tomu, jakým způsobem nalézací soud naplnění subjektivní stránky zdůvodnil. Okresní soud v napadeném rozsudku opět dospěl k závěru, že obžalovaný musel být minimálně srozuměn s tím, že svým jednáním a přístupem (svou lhotejností) může porušit zájem chráněný trestním zákonem, nepočítal s žádnou konkrétní okolností, která by mohla případnému následku zabránit, a proto jednal v nepřímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Své závěry v tomto směru v písemném vyhotovení napadeného rozsudku odůvodnil mimo jiné tím, že: „Soud v intencích předmětného usnesení Krajského soudu v Plzni vzal v potaz, že obžalovaný uložil (nasdílel) soubor, který nikterak neprohlížel, nikterak nekontroloval, aby se případně přesvědčil, zda soubor není závadový svým obsahem. Ve vztahu k obžalovanému je třeba uvést, že plnou odpovědnost za soubor, který je nahrán (nasdílen) musí nést osoba, která soubor nahrála, když obžalovaný byl i při všeobecných smluvních podmínkách užívání, které jak sám připustil „odklikl“ upozorňován, jaké soubory je zakázáno ukládat. Bez povšimnutí nelze ponechat ani název souboru, který obsahuje anglické – ženské dívčí křestní jméno Jenny – „ 9“ a zkratka v anglickém jazyce označující věk. S ohledem na tyto konkrétní skutečnosti tak senát uzavřel, že obžalovaný byl naprosto lhotejný k tomu, s jakým souborem disponuje a jaký soubor ukládá na veřejnou počítačovou síť, ačkoli měl za povinnost (podle všeobecných podmínek) se přesvědčit, zda soubor není závadový. Byť obžalovaný jak sám uvedl, nemluví anglicky, tak název souboru napovídá tomu, že i osoba, která nehovoří anglicky, musí být srozuměna, co název souboru znamená –dívčí jméno.“

Zavinění je obligatorním znakem subjektivní stránky každého trestného činu. Je vybudováno jednak na složce vědění, jednak na složce vůle. Zločin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií v základní skutkové podstatě podle § 192 odst. 2 tr. zákoníku vyžaduje úmysl. Ten se musí vztahovat ke všem znakům objektivní stránky zmíněného trestného činu. Pachatel musí vědět o tom, že činí veřejně přístupným filmové pornografické zobrazující dítě a chtít to (úmysl přímý), nebo alespoň o této možnosti vědět a pro případ, že nastane, s ní být

srozuměn -smířen (úmysl nepřímý). Toto srozumění či smíření se musí vztahovat ke konkrétní skutečnosti, z níž pachatel může reálně dovodit, že jde o pornografické dílo zobrazující dítě. Toto srozumění nelze dovozovat pouze z hypotetických okolností. Pokud obžalovaný předmětný soubor na veřejně přístupný server uložil a neznal (*i podle skutkových zjištění soudu prvního stupně*) jeho obsah, neprohlédl si ho, musela mu být známa nějaká konkrétní skutečnost, ze které by mohl dovodit, že nahrávané dílo má pornografický obsah. Jen v takovém případě by se mohlo jednat alespoň o nepřímý úmysl. Pokud obžalovaný na server uložil soubor a neznal jeho obsah, nemusel ještě nutně vědět o možnosti, že obsahuje pornografické dílo, soubor mohl podle jeho představ zachycovat celou řadu nezávadných skutečností nebo událostí. Vědomost obžalovaného o možnosti, že obsahuje pornografické dílo zobrazující dítě, nelze jednoznačně dovodit ani ze znění odkazu, pod kterým byl soubor nahrán. Z výpovědi svědka J. K. vyplynulo, že název odkazu nemusel tvořit ten, kdo soubor nahrál (obžalovaný), ale mohl ho převzít. V posuzované věci přitom nebylo zjištěno, jakým způsobem se obžalovaný k předmětnému souboru „dostal“, možností se nabízí celá řada, jisté je pouze to, že obžalovaný videozáznam nenatočil. Jmenovaný svědek nevyloučil ani to, že obžalovaný mohl na server v podstatě bezmyšlenkovitě nahrávat soubory, aniž by si prohlédl jejich obsah, a to za účelem získání kreditu.

Lze souhlasit s okresním soudem v tom, že obžalovaný nahrál na server soubor, který je podle Všeobecných smluvních podmínek zakázáno ukládat. Lze souhlasit i s tím, že se obžalovaný měl s těmito podmínkami seznámit a postupovat v souladu s nimi. Z toho, že tak neučinil, však ještě nelze automaticky dovodit úmyslnou formu zavinění. Krajský soud zastává názor, že tato forma zavinění u obžalovaného naplněna nebyla, jedná se pouze o nedbalostní jednání, a proto je vyloučena jeho trestní odpovědnost pro úmyslný zločin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 2 a též odst. 3 písm. b) tr. zákoníku. Tento trestný čin přitom nezná trestní odpovědnost pachatele, který by učinil veřejně přístupným filmové pornografické dílo zobrazující dítě z nedbalosti.

Krajský soud z těchto důvodů podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu znovu rozhodl tak, že obžalovaného podle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby zprostil, neboť v žalobním návrhu označený skutek není žalovaným trestným činem ani trestným činem jiným.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá.

Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni 04.04.2012

JUDr. Pavel Fait, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Eva Šafářová
Vypravila: Andrea Benešová